

ДОБРОПІЛЛЯ — місто обласного значення **Донецької області**, райцентр. Міськраді підпорядк. міста **Білицьке** та **Білозерське**, смт **Водянське** та **Новодонецьке**. Знаходиться на р. Бик (притока Самари, бас. Дніпра), за 90 км від обл. центру. Залізнична станція. Має автобусне сполучення з містами Донецьк, Краматорськ, Харків. Площа 19,9 км². Насел. 35 638 осіб (2001, складає 89,0 % до 1989): українців — 71,3 %, росіян — 25,9 %, проживають також білоруси, татари, греки. У 1-й пол. 19 ст. на тер. сучас. міста був х. Парасковіївка. На 1859 у ньому мешкало 44 жит., належав поміщику Албанському. У 1870-80-х рр. тут виявили значні поклади вугілля. Наприкінці 19 ст. поміщик Єнін на влас. землі заклав 3 шурфи, вуглевидобуток на яких переважно спрямовувався для госп. потреб економії. 1912 на землях селянина Перепичая, поміщиків Розгона та Єніна, Парасковіїв. громади рос.-бельг. акціонери заснували Ерастів. рудник, на правому березі Бика інж. Гребеньов та штейгер Подольський (колиш. службовець Єніна) — Святогір. рудник (від 1914 їх також називали добропільськими). Навколо них поступово почали виникати робітничі с-ща. Влітку 1915 була підведена залізнична гілка, кінц. пункт якої — ст. Добропілля — знаходився за 3–4 км від рудників. При залізнич. станції також почало розростатися поселення. 1917 с-ща при Ерастів. (бл. 350 мешканців), Святогір. (150) рудниках та при станції (150) об'єднали в одне та назвали Добропільське. У ході воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1922 обидва добропіль. рудники реорганізували в один під назвою «Червоноармійський». 1931 розпочато спорудження нової потуж. шахти «Гігант» (після 2-ї світової війни — шахта № 1–2 «Добропілля»), яка була пущена в експлуатацію у квітні 1941. Згодом Парасковіївку та робітничі поселення об'єднали у Червоноармій. селищну раду, яка 1935 увійшла до складу новоутвор. Добропіл.

р-ну з центром у с. Добропілля (існує й нині, знаходиться за 4 км від Д.). Від 19 жовтня 1941 до вересня 1943 Червоноармійське — під нім.-фашист. окупацією (у цей період у ході боїв Д. кілька разів на нетривалий час звільняли рад. війська). В околицях міста розташ. 5 брат. могил рад. воїнів, які загинули під час визволення Добропільщини. Після відновлення шахт введено в експлуатацію нові рудники та збудовано низку пром. підприємств, зокрема 1950 здано в експлуатацію збагачувал. ф-ку. 1953 с-ще Червоноармійське отримало статус міста рай. (від 1963 — обл.) підпорядкування з сучас. назвою. Від 1966 — райцентр. Нині в галуз. структурі пром. виробництва міста найбільша питома вага припадає на вугіл. пром-сть (98 %). Вуглевидобувна галузь представлена 6-ма шахтами, які об'єднані у держ. підприємство «Добропільвугілля». Місто має статус тер. пріоритет. розвитку. У Д. — 19 заг.-осв. шкіл, гірн.-тех. ліцей, школа-інтернат, 2 ПТУ, навч.-вихов. комбінат, 19 дитсадків; Центр дит. та юнац. творчості, Центр туризму та краєзнавства, 6 Будинків культури, 12 б-к, 2 музеї; 3 лікарні, дит. консультація; 4 Палади спорту, 2 плавал. басейни, 2 стадіони, ДЮСШ; відділ. 4-х банків; парк. У місті розвинена художня самодіяльність. Звання «народний» присвоєно фольклор. ансамблю «Вечорниці», худож. колективу «Квінта», танц. колективам «Посмішка» та «Музики», «зразковий» — колективам «Аматор», «Жайворонок», естрад. оркестру, інструмент. ансамблю «Дзвіночок», дит. колективу «Козаченьки». Виходять рай. г. «Новий шлях», міська г. «Доброполье на ладонях»; функціонують дит. телестудія «Рожевий слон», студія кабел. та ефір. телебачення «ТІБ». Серед видат. уродженців — д-ри н. історик О. Павлюченко та геолог В. Приходченко. Встановлено погруддя Т. Шевченка; мемор. комплекс воїнам, які загинули під час 2-ї світової війни.

В. В. Ковальова, А. І. Овдієнко

Бібліографічний опис:

Добропілля / В. В. Ковальова, А. І. Овдієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2008. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-22457>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).